

AJUNTAMENT D'OLOT

>> Capella de Sant Francesc, al volcà Montsacopa.

El festival Lluèrnia va cap al riu |

Enguany, aquesta programació de foc i llum, que se celebra a Olot per cinquena vegada, tindrà una nova orientació que inclou un tram del riu Fluvià al seu pas per la ciutat. La data assenyalada serà el dissabte 12 de novembre a partir de la posta del sol, cap a quarts de set de la tarda, i durarà fins a la mitjanit. Hi ha previstes una cinquantena d'instal·lacions, totes efímeres. Com en els anys anteriors, agafen un ampli recorregut de carrers i places del centre de la ciutat, tot i que aquest any s'amplia l'espai expositiu i s'incorpora l'aigua, com s'ha apuntat, cap a les ribes del Fluvià. La meitat de les instal·lacions responen a les propostes que es presenten en una convocatòria oberta a tothom, i les altres són uns encàrrecs específics de l'organització del festival a un ventall molt ampli de professionals, des d'artistes visuals a arquitectes, escenògrafs i alumnes d'escoles d'art i disseny. És una moguda important que pot atreure l'interès de molts col·lectius, i de fet es fan actes paral·lels durant tota la setmana, que culmina el dissabte 12 de novembre. Des de l'any passat s'ha endegat, junt amb el Museu de la Garrotxa, un programa europeu, *Flâneur, new urban narratives*, en el qual es proposen uns exercicis d'observació en els espais urbans.

EL GIRONÈS

Dani Vivern

Veurem si ho beurem | Amb la tornada del bon temps, és a dir, quan la calor s'acomiada, toca fer balanç de la temporada estiuenca. Aquest any ha estat marcada per un seguit de *déjà vus*: el tercer intent fallit del Girona FC de pujar a primera; el degoteig de rutes aèries que se'n van de l'aeroport; la pèrdua d'una estrella Michelin del Cellar de can Roca, compensada pel reconeixement de Joan Roca com a millor xef del món; la pertinaç galvana d'Adif, que no acaba res del que comença; o la llegendària desídia de Renfe servint uns rodalies que arriben a misses dites. Això, sense comptar amb el martelleig electoral. Per si tanta repetició ens supera, sembla que podrem anar a Caldes de Malavella —sí, ja sé que trepitjo terreny de la Selva, però que té forta incidència al Gironès— a relaxar-nos, amb permís del mosquit tigre, als balnearis de la macroàrea termal que s'hi preveu fer. Als 80.000 metres quadrats d'instal·lacions s'hi construirien dos hotels i un centre comercial. Caldrà veure si hi ha prou capacitat econòmica i d'infraestructures, o si haurèm de dir «d'aquesta aigua no en beuré».

Una Girona de cine | Un *déjà vu* més literal i positiu ens l'aporta «Girona plató». La Casa Pastors ha acollit aquest estiu aquesta mostra de fotos, cartells, decorats, atrezzo i vestuaris procedents dels rodatges de films i sèries que s'han fet a la ciutat els últims cent anys, el primer el 1912. La mostra recrea tres àmbits: la Girona que apareix com a tal en la pantalla; la que recrea ciutats o espais imaginaris; i la que ha estat «maquillada» i el procés amb què s'ha aconseguit. N'han estat comissaris Pep Prieto i Imma Merino, i estarà oberta fins a Fires.

Judaisme gironí | Girona no solament sedueix els turistes, els ciclistes professionals i els cercadors d'exterioris filmics, sinó alguns representants del judaisme, que hi troben part de les seves arrels. La Fundació Jabad Luvabitch, establerta a Barcelona, va inaugurar a principi d'estiu un nou centre jueu al carrer de la Força. Es podria també convertir en sinagoga —la primera a la ciutat després de 1492— al servei de les famílies jueves de Girona i comarques, però queda per confirmar. De moment, el nou espai acollirà conferències, exposicions i actes diversos, sota la tutela d'un rabí. Van assistir a la seva obertura el rabí Libersohn, cap de la Fundació esmentada, i el gran rabí de Rússia, Berel P. Lazar.

Ha aixecat polèmica —fins i tot ho va comentar el *NY Times*— el fet que els cinc espais de cultura jueva a Catalunya prescindixin de la xarxa estatal «*Red de Juderías de España*», perquè aquí no

>> *El segell de Moixé ben Nahman, de nom català Bonastruc ça Porta, i a sota, «Girona» en hebreu.*

DANI VIVERN

es vol atreure únicament turisme, sinó fer divulgació cultural. Sevilla, per cert, també n'ha marxat. Polèmiques a part, definitivament Girona té estrella.

EL PLA DE L'ESTANY

xavi xargay

Un aniversari | Quan els representants banyolins del *baby boom* érem criatures, podíem anar de colònies amb les escoles municipals, on ens feien formar mentre s'hissava la bandera espanyola, o anar a Oix, on l'església progressista n'organitzava unes altres. Això va canviar amb l'aparició de l'organització Ei Gent! (i, després, de Fem tram i Escambell). Enguany els d'Ei Gent! celebren el seu vint-i-cinquè aniversari; i ho van fer amb les famílies i les criatures, amb jocs, amb música, amb cercavila, amb joia de viure i amb valors. Són 25 anys de colònies els mesos de juliol i agost, de casalets els dissabtes a la tarda i de casalets a diferents pobles de la comarca durant les vacances escolars de l'estiu. Són 25 anys d'educar en el lleure. En aquests anys han passat per diferents espais i, a hores d'ara, encara no en tenen cap amb cara i ulls. Segons el meu nebot, si en lloc d'educar en el lleure eduquessin en l'esport, haurien tingut més ajuda que la que han rebut per part de l'administració local.

Segon aniversari | El juny es van celebrar, a Porqueres i a Terrassa, els dos primers actes del centenari Carles Fontserè (1916-2016). Durant tot un any, arreu de Catalunya es recordarà, amb diferents exposicions, xerrades, taules rodones i visites guiades, una persona que avui definiríem com a multidisciplinària i que, de tota la vida, se n'ha dit un humanista: fotògraf, cartellista, dibuixant, escenògraf, escriptor, editor (a París, va il·lustrar i publicar *La fi del món de Girona*, de Joaquim Ruyra, que es reeditarà en facsímil).

Com a preàmbul del centenari, es va presentar a l'Arxiu Comarcal el fons de

més de 50.000 fotografies, a més de documents escrits. Durant aquest any es digitalitzarà tot aquest material. Va ser el darrer acte públic al qual va poder assistir la seva viuda, la novaiorquesa Terry Broch, que va morir el 27 d'abril. És una llàstima que no hagi pogut veure com, després de tant de temps, Catalunya reconeix la tasca del barceloní Carles Fontserè, que va canviar la Nova York de l'exili per Porqueres, on va morir el 2007.

EL RIPOLLÈS

ramon alabau

La UE Campdevànol: llum verd |

Cada dijous la premsa comarcal farceix la seva pàgina esportiva amb centenars de noms, els integrants de totes les alineacions del cap de setmana. No importa si els resultats han estat favorables o adversos, la seva data de caducitat és immediata, i la boira del temps deglutirà les xifres sense dilació. Només l'equip que encapçali la classificació al final de temporada haurà aconseguit treure profit dels esforços emprats durant tot l'any amb l'ascensió de categoria.

Dins l'univers del futbol, i ben lluny de tota la faramalla econòmica, mítica i mediàtica que envolta les categories superiors, en l'àmbit més domèstic de les catacumbes de l'esport rei de la nostra societat, cal valorar positivament el grup que és capaç de coronar amb èxit el repete somiat. Hauran exercit amb tenacitat tota una sèrie de valors que en el moment actual no són un referent exemplar: sacrifici, constància, dedicació, evolució... Aquesta temporada la Unió Esportiva Campdevànol va aconseguir el lideratge del grup 17 de Tercera, que li va donar el premi d'accedir a la Segona Catalana el curs vinent. Enhorabona i molta sort per a les properes empreses.

Reviure l'ahir, forjar el demà | Som creatius i imaginatius per ressuscitar, amb més o menys encert, atmosferes perdudes. Hem viscut amb esplendor la 50a edició de la Festa de la Llana i el Casament a Pagès; hem recreat, amb

50a
FNLLCP
FESTA NACIONAL
DE LA LLANA
I CASAMENT A PAGÈS
RIPOLL, 21 i 22 de maig de 2016

l'exhibició de trabucaires vinguts d'arreu, amb l'esclat i l'olor de la pólvora, la destrucció de Ripoll que va tenir lloc l'any 1838, durant la primera guerra carlina; Ripoll ha acollit la XXIX Diada de la Puntaire, amb més de 1.500 participants; finalment, i per completar aquesta mostra que podria allargar-se, els carrers de la vila han reproduït aquest agost el Mercat Medieval anual.

Costa molt més forjar el futur. Hauríem de debatre molt més les mancances de la nostra comarca, donar a conèixer molt més els seus avantatges, fomentar la il·lusió per engegar projectes, afavorir les iniciatives emergents a fi i efecte que no trobin obstacles sinó totes les facilitats requerides, aprendre a treballar plegats per optimitzar els resultats i aconseguir que el jovent estimi el lloc on viu i lluiti per millorar-ho: un dia, no molt llunyà, en seran els actors protagonistes.

Transfronterers | Tot i que una frontera ens separi, hem de multiplicar els vincles existents amb els nostres veïns de la Catalunya Nord. Recentment, sis municipis de la Vall del Ter —Molló, Setcases, Vilallonga, Camprodon, Sant Pau de Segúries i Sant Joan de les Abadesses— han aconseguit 900.000 euros per al seu projecte «País d'Art i d'Història», impulsat per la Cooperació Territorial França-Espanya-Andorra. La unió sempre fa la força.